

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-3447/2025-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Marijanu Glavašu, u pravnoj stvari tužiteljice Vesne Ćuro-Tomić (OIB: 09994877261) iz Zagreba, Petrova ulica 126, koju zastupa punomoćnik Karlo Muić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Križanec, Car-Pavlic & Poparić j.t.d., Zagreb, protiv tuženika Addiko Bank d.d. (OIB: 14036333877), Zagreb, Slavonska avenija 6, kojega zastupaju punomoćnici Hrvoje Matić i Melita Grozaj, odvjetnici u Zagrebu, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 11. rujna 2026. u prisutnosti tužiteljice, punomoćnika tužiteljice i punomoćnice tuženika, 30. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se da je ništetna odredba čl. 8. Ugovora o kreditu broj: 066-255/2007 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine, potpisanog/sklopljenog 31. srpnja 2007. od strane tuženika kao kreditora, tužiteljice kao korisnice kredita, Živorada Tomića kao sudužnika, Gordane Majdak-Marczius kao založnog dužnika i Damira Marcziusa kao založnog dužnika, solemniziranog 1. kolovoza 2007. od strane llinke Lisonek, javnog bilježnika iz Zagreba, pod posl. brojem: OV-17183/2007, koja glasi: "Korisnik kredita može izvršiti prijevremenu konačnu ili djelomičnu otplatu kredita ukoliko o toj namjeri obavijesti Banku najmanje 30 (trideset) dana unaprijed. Korisnik kredita se obvezuje izvršiti uplatu prema obračunu Banke. U slučaju prijevremene konačne otplate kredita, Banka je ovraštena zaračunati naknadu sukladno Odluci o naknadama za usluge Hypo Alpe-Adria-Bank d.d."

II Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d. isplatiti tužiteljici Vesni Ćuro-Tomić iznos od 2.109,35 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 12. svibnja 2020. do isplate, i to za razdoblje do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određivala za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određivala za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a za razdoblje od 30. prosinca 2023. pa nadalje po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske

središnje banke za tri postotna poena, kao i naknaditi tužiteljici troškove parničnog postupka u iznosu od 1.299,87 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 30. rujna 2026. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, sve to u roku od 15 dana.

III Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troškova postupka.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da su 31.7.2007. tuženik kao kreditor, ista kao korisnica kredita, Živorad Tomić kao sudužnik, Gordana Majdak-Marczius i Damir Marczius kao založni dužnici, sklopili Ugovor o kreditu broj: 066-255/2007 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine, koji je solemniziran 1.8.2007. po javnom bilježniku Ilonki Lisonek iz Zagreba pod posl. brojem OV-17183/2007. U čl. 8. Ugovora sadržana je odredba po kojoj korisnik kredita može izvršiti prijevremenu konačnu ili djelomičnu otplatu kredita ukoliko o toj namjeri obavijesti banku najmanje 30 dana unaprijed. Korisnik kredita se obvezuje izvršiti uplatu prema obračunu banke. U slučaju prijevremene otplate kredita ili djelomične otplate kredita, banka je ovlaštena zaračunati naknadu sukladno Odluci o naknadama za usluge banke. U konkretnom slučaju tužiteljica je 11.5.2020. prijevremeno otplatila predmetni kredit, pri čemu je tuženiku platila jednokratnu naknadu za konačnu otplatu kredita u iznosu od tadašnjih 15.892,92 kn sada 2.109,35 EUR. Ugovor o kreditu sklopljen je prema unaprijed otisnutom sadržaju, dakle radi se o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca, pripremljenom od strane tuženika kao jače ugovorne strane, na čiji sadržaj tužiteljica nije mogla utjecati, niti pojedinačno pregovarati o pojedinim ugovornim odredbama pa tako niti o spornoj odredbi o prijevremenoj otplati kredita. Tom odredbom samo je tužitelj bio ovlašten na temelju svog akta odrediti iznos naknade za prijevremenu otplatu, što je prouzročilo neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana pa je takva odredba ugovora protivna načelu savjesnosti i poštenja i time posljedično ništetna u skladu s odredbama Zakona o zaštiti potrošača. Prije sklapanja Ugovora tuženik kao trgovac nije u cijelosti informirao tužiteljicu kao potrošača o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a niti je tužiteljica na bilo koji način bila upoznata s općim aktima tuženika, koje joj tuženik nikada nije predstavio niti predao. Osim toga, navedena obveza tužiteljice kako je ugovorena nije za nju uopće bila određena, niti određiva, što je protivno odredbama Zakona o obveznim odnosima, a posljedica čega je također ništetnost te odredbe. Postupanje tuženika ujedno je bilo protivno prisilnoj odredbi čl. 1024. st. 4. Zakona o obveznim odnosima koja zabranjuje uračunavanje kamata kod vraćanja kredita prije roka. Zbog ovakve ništetnosti osporene odredbe, tuženik je u obvezi vratiti tužiteljici iznos koji je nezakonito naplatio tužiteljici kao naknadu za prijevremenu otplatu kredita, dakle tako stečeno bez osnove. Slijedom toga, tužiteljica u konačnici predlaže donijeti presudu kojom će se utvrditi ništetnost gore navedene odredbe, kao i naložiti tuženiku isplata iznosa od 2.109,35 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 12.5.2020. do isplate i troškovima postupka.

2. Tuženik se u odgovoru na tužbu u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu. U bitnom navodi da odredba ugovora kojom je predviđena mogućnost da tuženik u slučaju prijevremene otplate kredita naplati naknadu sukladno svojim odlukama nije protivna pozitivnim propisima niti je stoga ništetna, a ujedno je i uobičajena u bankarskom poslovanju te sukladna europskoj pravnoj stečevini. U konkretnom slučaju naknada za prijevremenu otplatu kredita unaprijed je ugovorena jer tuženik u takvom slučaju trpi štetu, a utvrđivanje stvarno nastalog troška i iznosa štete bilo bi povezano s nerazmjernim troškovima. Šteta koja je nastala tuženiku prijevremenom otplatom predstavlja razliku između kamate koju je dužan plaćati svojim zajmodavcima i kamate koju može naplatiti novim kreditom koji plasira svojim korisnicima. Dakle, takvo tužnikovo pravo predstavljalo je protutežu pravu tužiteljice prijevremeno otplatiti kredit. Stranke su slobodno ugovorile spornu odredbu, ista je jasna, lako razumljiva i uočljiva, te kao takva niti ne podliježe testu poštenosti, dok tužiteljica ničim ne dokazuje da bi ista bila protivna načelu savjesnosti i poštenja i uzrokovala znatnu neravnotežu između ugovornih strana na štetu tužiteljice. U konačnici, sve i da je predmetna odredba ništetna tužiteljica naznačeno ne bi mogla isticati budući da je ugovor u cijelosti ispunjen, a radilo bi se o zabrani manjeg značenja. Ističe i prigovor zastare, osporava zatraženi tijek zatezne kamate te u konačnici predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu troškova.

3. U provedenom postupku sud je izvršio uvid u Ugovor o kreditu broj: 066-255/2007 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine od 31.7.2007. s potvrdom javnog bilježnika, pregled prometa za klijenta, dopis tužiteljice po punomoćniku od 29.4.2025. i pisani odgovor tuženika od 9.5.2025., Odluke o naknadama tuženika, izračun kamate, Mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora o dokumentu "Zelena knjiga": hipotekarni krediti s Aneksom br. 3. uz Bijelu knjigu o integraciji tržišta hipotekarnih kredita EU-a, izjave Marka Bolanče i Tanje Jelenić, saslušani su svjedok Živorad Tomić i tužiteljica.

4. Svi provedeni dokazi ocijenjeni su sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", br. 53/91., 91/92., 112/99., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11. - pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25. - dalje: ZPP).

5. Tužbeni zahtjevi su osnovani.

6. Između stranaka nije sporno da su tužiteljica i prednik tuženika Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. 31.7.2007. sklopili Ugovor o kreditu broj: 066-255/2007 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine (dalje: Ugovor), potvrđen po javnom bilježniku Ilinki Lisonek 1.8.2007. pod br. OV-17183/2007, a kojim je tuženik kao banka odobrio tužiteljici stambeni kredit u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 558.800,00 CHF prema srednjem tečaju za CHF prednika tuženika važećem na dan korištenja kredita, uz rok otplate kredita od 20 godina (240 mjesečnih anuiteta). Sudužnik u predmetnom Ugovoru je bio Živorad Tomić, dok su založni dužnici bili Gordana Majdak-Marczius i Damir Marczius. U čl. 8. Ugovora stranke su odredile da tužiteljica kao korisnik kredita može izvršiti prijevremenu konačnu ili djelomičnu otplatu kredita ukoliko o toj namjeri obavijesti prednika tuženika najmanje 30 dana unaprijed, s time da se tužitelj obvezao u tom slučaju izvršiti uplatu prema obračunu banke. U slučaju prijevremene konačne otplate kredita ili djelomične otplate kredita, prednik tuženika je bio ovlašten zaračunati naknadu sukladno Odluci o naknadama za usluge prednika istoga.

7. Nadalje, nije sporno da je tužiteljica u skladu sa svojim ovlaštenjem iz Ugovora, odnosno i odredbe čl. 1024. st. 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15. i 29/18. - dalje: ZOO) prijevremeno konačno otplatila kredit 11.5.2020. te joj je istoga dana tuženik naplatio naknadu za prijevremenu otplatu u iznosu od tadašnjih 15.892,92 kn, sada 2.109,35 EUR. Između stranaka svakako je ostalo sporno da li je predmetna ugovorna odredba kojom je tuženik ovlašten zaračunati naknadu kod prijevremene otplate kredita u skladu sa svojom Odlukom ništetna te ovisno o tome pripada li tužiteljici pravo na povrat tako isplaćenog iznosa.

8. Prema odredbi čl. 81. st. 1. u vrijeme sklapanja Ugovora važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine", br. 96/03. – dalje: ZZP) ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. U odredbi st. 2. istoga članka navedeno je kako se smatra da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo, ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca. Sukladno odredbi st. 4. tog članka ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati.

9. Iz predmetnog Ugovora razvidno je da se radilo o unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru tuženika na koji tužiteljica nije imala utjecaj, a što su u svojim iskazima koje sud prihvaća kao iskrene i uvjerljive dodatno potvrdili i svjedok Živorad Tomić (sudužnik iz Ugovora) i tužiteljica. S obzirom na navedeno, a u skladu s gore citiranim odredbama ZZP-a, na tuženiku je u ovom postupku bio teret dokazivanja da se o spornoj ugovornoj odredbi o naplati naknade kod prijevremene otplate kredita pojedinačno pregovaralo, a što tuženik ovdje ničim ne dokazuje. Tako tuženik npr. ne dokazuje da su stranke prije u vrijeme sklapanja Ugovora pojedinačno pregovarale i utvrdile egzaktno parametre i način obračuna sporne naknade kojim bi tužiteljici bilo valjano obrazloženo što ugovorena naknada obuhvaća i zašto se naplaćuje, što sve pak ukazuje da je tuženik prema svom vlastitom nahođenju mogao donositi odluke i određivati visinu naknade, pa stoga takva odredba nije razumljiva te nedvojbeno dovodi do zaključka da je u konkretnom slučaju visina naknade isključivo ovisila o odluci jedne ugovorne strane – ovdje tuženika. Tužiteljici su u ugovoru morali biti određeno predloženi i objašnjeni razlozi i pojedinosti mehanizma obračuna naknade kako bi na temelju određenih i razumljivih kriterija mogla predvidjeti sve potencijalne ekonomske posljedice koje iz te odredbe mogu proizaći, pa kako ta odredba Ugovora o zaračunavanju naknade u skladu s odlukom tuženika u konačnici ovisi isključivo o odluci jedne ugovorne strane - tuženika, bez da su određeno i razumljivo navedeni uvjeti obračuna, to predstavlja odredbu koja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužiteljice jer nastaje situacija da tuženik, kao vjerovnik, jednostrano određuje obvezu tužiteljice koju ista ne može predvidjeti, na nju utjecati niti provjeriti pravilnost obračuna zbog nedostatka potrebnih jasnih i razumljivih kriterija, što je sve u suprotnosti s načelom savjesnosti i poštenja. Iz tih razloga sporna odredba iz čl. 8. Ugovora ukazuju se nepoštenom i stoga ništetnom (čl. 87. ZZP-a).

10. S obzirom na prethodno utvrđenje o ništetnosti spomenute ugovorne odredbe u smislu citiranih odredbi ZZP-a u svezi odredaba čl. 322. i čl. 324. ZOO-a, , pri tome

shodno valja primijeniti odredbu čl. 323. st. 1. ZOO-a o posljedicama ništetnosti tj. vraćanju primljenog po osnovi ništetne odredbe uz odgovarajuću primjenu odredaba o vraćanju stečenog bez osnove. Prema odredbi čl. 1115. ZOO-a kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. Kako je prema nalazu suda tuženik nepošten stjecatelj (istom je kao banci s obzirom na sve gore navedene okolnosti moralo biti poznato da se radi o nepoštenoj i stoga ništetnoj odredbi), to je isti u obvezi vratiti tužiteljici nepripadno stečene iznose koje je obračunao i naplatio tužiteljici kao naknadu za prijevremenu otplatu kredita, sve sa zateznim kamatama tekućim od dana stjecanja.

11. Slijedom svega toga, valjalo je prihvatiti tužbeni zahtjev te uz prethodno utvrđenje ništetnosti osporene odredbe naložiti tuženiku isplatu iznosa od ukupno 2.109,35 EUR za koji je provedenim dokazima utvrđeno da je od strane tuženika stečen bez osnove. Zatezne kamate u skladu s gore izloženim i traženju tužiteljice teku od prvog dana iza dana nepripadnog stjecanja pa je tako i odlučeno u izreci presude. Stopa zatezne kamate temelji se na odredbi čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23. – dalje: ZO).

12. Tuženik svojim navodima nije uspio osporiti osnovu potraživanja tužiteljice. Za ovaj sud nije sporno da općenito odredba o naknadi za prijevremenu otplatu nije ništetna, međutim to ne isključuje njezinu eventualnu ništetnost ukoliko se o toj odredbi nije pojedinačno pregovaralo te je uzrokovala neravnotežu između potrošača i trgovca kao što je i utvrđeno u ovom konkretnom slučaju. Isto tako, faktično pozivanje tuženika na nespornu odredbu čl. 1024. st. 3. ZOO-a prema kojoj je u slučaju prijevremene otplate kredita korisnik kredita dužan naknaditi štetu ako ju je davatelj kredita pretrpio, ovdje nije primjenjivo i osnovano. Formulacija sporne ugovorne odredbe iz Ugovora te odredbe o naknadama u Odluci o naknadama tuženika ničim ne ukazuju da bi iste eventualno predstavljale iznos naknade štete koju bi tuženik trpio u svim tamo opisanim situacijama (dakle ne radi se niti o određenom najvišem iznosu štete iz odredbe čl. 345. st. 3. ZOO-a, posebice cijeneći da tužiteljica nije povrijedila niti jednu preuzetu ugovornu obvezu), pri čemu je ponovno za istaknuti da je sporna odredba utvrđena nepoštenom i stoga ništetnom, dakle primjenjuju se odredbe o posljedicama ništetnosti iz čl. 323. ZOO-a u smislu vraćanja onoga što je primljeno po tom ugovoru, konkretno ovdje vraćanja novčanih iznosa primljenih po odredbi predmetnog ugovora o kreditu koja je utvrđena ništetnom i koja kao takva stoga kao da nije niti postojala, slijedom čega nisu od utjecaja navodi tuženika kojima naknadno paušalno i bez adekvatnih dokaza (izjave zaposlenika tuženika do svakako nisu) pokušava opravdati obračunatu i naplaćenu naknadu. Prema odredbama čl. 327. i čl. 328. ZOO-a na ništetnost sud pazi po službenoj dužnosti i na nju se može pozivati svaka zainteresirana osoba (što tužiteljica kao ugovorna strana svakako jest), dok se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi (neodlučno je što je kredit u međuvremenu isplaćen) te u ovoj pravnoj stvari uzrok ništetnosti nije zabrana manjeg značenja (zaštita potrošača), što u svojoj ukupnosti svakako ukazuje na postojanje prava tužiteljice za isticanje ništetnosti kako to i čini. U odnosu na istaknuti prigovor zastare za napomenuti je da zastarni rok kod restitucijskog zahtjeva (što je ovdje slučaj) počinje teći tek od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora (pravno shvaćanje sa sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 30.1.2020.), a kako se tek ovom nepravomoćnom odlukom

utvrđuje ništetnost sporne odredbe o naknadi, to zastarni rok od 5 godina koji se ovdje primjenjuje (čl. 225 ZOO-a) nije niti počeo teći za utuženo potraživanje tužiteljice te stoga zastara svakako nije mogla nastupiti. Osim toga, i iz prihvaćenog iskaza tužiteljice proizlazi da je za okolnost nezakonitosti naplaćene naknade za prijevremenu otplatu kredita saznala tek prije godinu-dvije (2024.-2025.).

13. Trošak tužiteljice odnosi se na trošak zastupanja iste po punomoćniku odvjetniku i to: za sastav tužbe – 100 bodova (Tbr. 7. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika /„Narodne novine“, br. 138/23. - dalje Tarifa/), za sastav podneska od 10.7.2025. koji iako je podnesen bez prethodnog odobrenja sud smatra svrsishodnim u ovom postupku) – 100 bodova (Tbr. 8. t. 1. Tarife u svezi Tbr. 7. t. 1. Tarife), za zastupanje na ročištima 13.2.2026. i 11.9.2026. – 2 x 100 bodova = 200 bodova (Tbr. 9. t. 1. u svezi Tbr. 7. t. 1. Tarife) te za pristup na ročište za objavu ove presude – 50 bodova (Tbr. 9. t. 3. u svezi Tbr. 7. t. 1. Tarife), sve prema vrijednosti predmeta spora od 2.109,35 EUR, što ukupno čini 450 bodova koji primjenom Tbr. 54. Tarife daju iznos od 900,00 EUR. Tužiteljici je priznat i trošak PDV-a na troškove zastupanja u iznosu od 225,00 EUR, kao i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 33,78 EUR i ovu presudu u iznosu od 141,09 EUR, sve sukladno Zakonu o sudskim pristojbama ("Narodne novine", br. 118/18. i 51/23.) i za tužbu Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine", br. 37/23.), odnosno za presudu Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine", br. 50/26.), što sveukupno čini trošak tužiteljice u iznosu od 1.299,87 EUR.

14. Kako je tužiteljica u cijelosti uspjela u parnici, valjalo je primjenom odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a naložiti tuženiku naknaditi troškove tužiteljici u cijelosti, odnosno odbiti zahtjev tuženika za naknadu troškova.

15. Odluka o zateznim kamatama na trošak parničnog postupka tužiteljice temelji se na odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a, a ista teče od dana donošenja ove presude do isplate po stopi određenoj odredbom čl. 29. st. 2. ZO-a.

U Zagrebu 30. rujna 2026.

SUDAC:
MARIJAN GLAVAŠ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave iste. Žalba se podnosi putem ovog suda na županijski sud.

DNA:

1. pun. tužiteljice
2. pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088d-e37b8**

Kontrolni broj: **06e43-b74b5-f7dbc**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.